

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iulie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 06 noiembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 15 martie 2016, declarat de avocatul Mîțăblîndă Victor în numele inculpatului

Chirijiu Serghei Ivan, născut la 01 octombrie 1969, originar din or.Cahul, domiciliat în or.Cantemir, str.Testimițeanu 18/3.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 06.10.2014 - 06.11.2015,
2. Instanța de apel: 04.02.2015 - 15.03.2016,
3. Instanța de recurs: 13.06.2016 - 13.07.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 06 noiembrie 2015, Chirijiu Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasîndu-se de la Chirijiu Serghei în beneficiul lui Negru Maria prejudiciul material în sumă de 1370,63 lei, prejudiciul moral în sumă de 15000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2500 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Chirijiu Serghei, la 17 mai 2014, ora 09.30, conducînd autoturismul de model „Mazda 626”, cu n/î CT BM 777, deplasîndu-se pe traseul din s.Cucoara, r-nul Cahul, din direcția or.Cantemir spre or.Cahul, cu viteza de aproximativ 58 km/h, observînd pietonul Negru Maria în limita vizibilității sale, la distanța care permitea de a evita tamponarea, care traversa partea carosabilă din partea stîngă spre dreapta a deplasării unității de transport neasigurîndu-se că această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic conform art.39 alin.(1) din Regulamentul circulației rutiere, a încălcat regulile de securitate a circulației din acest Regulament, și anume - pct.3, care prevede că „participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, condițiile tehnice ale Regulamentului și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului; - pct.10 subpct.1) lit.b), potrivit căruia „persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”; - pct.45 alin.(1), (2), potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu

pune în pericol siguranța traficului”; - art.47 alin.(1) lit.a), care prevede că „limita maximă de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt în localități - 50km/h, astfel nu a micșorat viteza și nu a frînat la timp, în rezultatul cărui fapt a tamponat-o Negru Maria, căreia i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.331 din 21 mai 2014, leziuni corporale sub forma de fractura închisă a fibulei, maleolei mediale de dreapta, care se califică ca vătămare corporală medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Mîțăblîndă în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii în baza căruia este recunoscut vinovat; - instanța a interpretat eronat normele dreptului material, punînd prioritate unor probe neconstatate în cadrul ședinței de judecată, nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu a ținut cont de contradicțiile dintre declarațiile părții vătămate, martorilor și inculpatului, nu a argumentat preferința unor probe față de altele; - partea vătămată este participant la trafic, prin urmare este obligată să respecte prevederile Regulamentului circulației rutiere; - nu a fost demonstrată legătura de cauzalitate între încălcările inculpatului și accidentul rutier; - instanța incorect a stabilit pedeapsa complementară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 15 martie 2016, a fost admis apelul declarat de avocat, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Chirijiu Serghei în baza art.264 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei. În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, în urma verificării și cercetării suplimentare a probelor administrate de prima instanță, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, necătînd la faptul că inculpatul nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii, vina acestuia este dovedită pe deplin prin însăși declarațiile inculpatului, a părții vătămate M.Negru, a martorilor A.Donici, N.Dandeu, V.Tcacenco, V.Dîru, S.Chiriac, cît și prin materialele cauzei – procesele-verbale de autosesizare și de cercetare a locului accidentului rutier din 17.05.2014, rapoartele de expertiză medico-legală nr.133 din 21.05.2014 și nr.1088 din 25.06.2014, care în ansamblu confirmă vinovăția lui S.Chirijiu în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate, deoarece conform Regulamentului circulației rutiere, șoferul, conducînd automobilul, care este izvor de pericol social sporit, este obligat să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră. În cauză, cert s-a stabilit că în condițiile și situația rutieră concretă, inculpatul conducînd automobilul, nu a micșorat viteza și nu a frînat la timp, în rezultatul cărui fapt a tamponat-o pe M.Negru, din care cauză ultima a primit leziuni corporale.

La fel, instanța de apel a menționat ca fiind neîntemeiat argumentul apărării, precum că partea vătămate a comis un șir de acțiuni, care ca consecință au provocat tamponarea ei de către automobilul aflat sub conducerea inculpatului, deoarece S.Chirijiu se deplasa prin localitate cu viteza de 58 km/h, astfel în mod vădit depășind limita de viteză stabilită de Regulamentul circulației rutiere. Mai mult, experții auto-tehnici au concluzionat că inculpatul avea reala posibilitate să evite ciocnirea, iar dacă dînsul respecta regulile circulației rutiere și se deplasa cu viteza de 50 km/h, inculpatul era să dispună de mai multe posibilități tehnice de a evita impactul cu partea vătămată, chiar și dacă ultima traversa drumul în loc nepermis.

De asemenea, instanța a indicat că argumentele avocatului referitor la neaudierea martorului A.Goța în instanța de judecată, nu pot fi reținute, deoarece prima instanță la admiterea demersului părții apărării de a fi audiat martorul dat, a pus în sarcina avocatului și a inculpatului asigurarea prezenței acestuia în ședința de judecată.

Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit pct.46 din Regulamentul circulației rutiere, conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă microbuze și autobuze în staționare. Conform rezultatelor expertizei auto-tehnice viteza de deplasare a automobilului de model „Mazda 626”, era de 58 km/h, ceea ce demonstrează că deplasîndu-se pe lîngă oprirea transportului obștesc, inculpatul nu a întreprins măsurile necesare pentru a reduce viteza pentru preîntîmpinarea eventualului pericol care putea apărea.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a conchis că, prima instanță, la individualizarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, nu prezintă careva pericol social și corect a ajuns la concluzia că în privința acestuia este posibilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei sub formă de amendă, eronat a aplicat inculpatului pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece aceasta, potrivit sancțiunii art.264 alin.(1) Cod penal, se aplică doar în cazul în care inculpatului i se stabilește pedeapsa închisorii.

5. Împotriva hotărîrilor menționate judecătorești, a declarat recurs ordinar avocatul V.Mîțăblîndă în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu emiterea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta săvîrșită de inculpat nu întrunește elementele infracțiunii; - instanțele nu au luat în considerație faptul că partea vătămată nu a respectat regulile de circulație și a traversat strada neregulamentară; - nu a fost audiat martorul A.Goța, instanța nu a întreprins toate măsurile necesare pentru a asigura prezența acestuia, astfel fiind încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil; - la adoptarea hotărîrii instanța s-a bazat doar pe presupuneri și a agravat situația părții care a declarat apel invocînd prevederile art.46 din Regulamentul circulației rutiere.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, inculpatul invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor menționate.

După cum rezultă din conținutul recursului, apărătorul nu este de acord cu condamnarea lui S.Chirijiu în baza art.264 alin.(1) Cod penal, considerînd că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii, condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri și că lipsesc probe ce ar demonstra că dînsul a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, astfel urma a fi achitat.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare

medie a integrității corporale sau a sănătății, este dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele recurentului, precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele apelului declarat de avocat în numele inculpatului. Instanța a efectuat o verificare amplă și detaliată a tuturor împrejurărilor cauzei, dând apreciere cuvenită sub aspectul pertinentei și concludenței ansamblului de probe administrate în dosar, constatând că prima instanță corect și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului S.Chirijiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal.

Argumentele recurentului, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, Colegiul le consideră neîntemeiate. Instanțele de fond, reieșind din prevederile legale nominalizate, au dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului, a părții vătămate M.Negru, a martorilor A.Donici, N.Dandeu, V.Tcacenco, V.Dîru, S.Chiriac, precum și celorlalte probe scrise - proceselor-verbale de autosesizare, de cercetare a locului accidentului rutier din 17.05.2014, rapoartelor de expertiză medico-legală nr.133 din 21.05.2014 și nr.1088 din 25.06.2014, probe care au fost analizate în ansamblu, în mod obiectiv.

Nu pot fi reținute nici argumentele avocatului, precum că concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului nu sînt întemeiate, fiind rezultatul unei analize eronate a probelor administrate.

Colegiul penal reține că, motivele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor, țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond. Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluziile despre vinovăția lui S.Chirijiu să fie juste și întemeiate.

Totodată, Colegiul penal atestă că, reieșind din legislația în vigoare privind încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală, în cazul în care în acțiunile lui există componenta de infracțiune, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate de către partea vătămată (pieton), asemenea circumstanță poate fi reținută de către instanța de judecată doar ca circumstanță atenuantă.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul S.Chirijiu nu este vinovat în comiterea accidentului rutier, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Argumentele părții apărării, precum că instanța a creat o situație mai gravă persoanei care a declarat apel, deoarece a indicat prevederile pct.46, o normă a Regulamentului circulației rutiere care nu i-a fost imputată inculpatului, nu pot fi reținute. Colegiul constată că instanța de apel a făcut trimitere la această normă pentru a combate temeiul apelantului privind încălcarea de către partea vătămată a pct.114, 116 din Regulamentul circulației rutiere, și nicidecum nu a constatat că S.Chirijiu a încălcat prevederile pct.46 din Regulament, reținînd că conform rezultatelor expertizei auto-tehnice viteza de deplasare a automobilului condus de inculpat era de 58 km/h, ceea ce demonstrează că deplasîndu-se pe lîngă oprirea transportului obștesc, acesta nu a întreprins măsurile necesare pentru a reduce viteza pentru preîntîmpinarea eventualului pericol care putea apărea, măsuri ce sînt prevăzute și la art.45 lit.d) care prevede că „...în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător,

el trebuie redusă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”.

Nu poate fi reținută nici afirmația recurentului la faptul că martorul A.Goța nu a fost audiată în instanță, astfel i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil. În acest sens Colegiul constată că, prima instanța a admis demersul procurorului privind audierea martorului A.Goța, fiind pusă asigurarea prezenței acestuia în sarcina procurorului. Ulterior, conform adeverinței eliberate de primăria s.Cucoara și raportului din 02.04.2015 întocmit de șeful de post IP Cahul, s-a constatat că A.Goța nu se află pe teritoriul comunei (f.d.141-141, v.1), iar în ședința de judecată din 02.04.2016, procurorul a indicat că nu insistă la audierea martorului dat (f.d.143, v.1). Potrivit raportului IP Cahul din 28.05.2015, s-a confirmat faptul că A.Goța este plecată în mun.Chișinău, nefiind posibilă asigurarea prezenței acesteia în ședința de judecată (f.d.152-153, v.1). În cadrul ședinței din 06.08.2015, s-a comunicat că martorul A.Goța nu locuiește pe adresa indicată în materialele cauzei, fiind plecată în mun.Chișinău și datele ei de contact nu sînt cunoscute, inclusiv și nici părinților acesteia, în legătură cu ce instanța a dispus prelungirea examinării cauzei în lipsa martorului (f.d.174, v.1). Prin urmare, prima instanță a întreprins toate măsurile necesare pentru a asigura prezența martorului în ședința de judecată. Mai mult, în cadrul instanței de apel apărarea nu a înaintat vreun demers, prin care ar fi solicitat audierea martorului A.Goța (f.d.223-224, v.1).

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra acestora.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținînd prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea lui, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîtăblîndă Victor în numele inculpatului Chirijiu Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 15 martie 2016, în cauza penală în privința lui Chirijiu Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu